

نویسندگانی که از حمله‌کشنده ویروس‌ها و بیماری‌ها در امان نماندند

مرگ مولف

یونس فردوس

روزنامه‌نگار

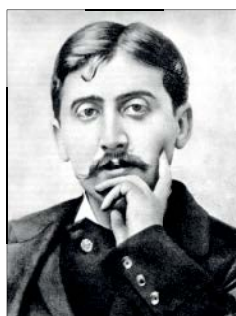
۲۱ طی یکی دو ماه اخیر ویروس کرونا خبرسازترین رویداد در جهان بوده و محال است جایی سراغ داشته باشید که وقتی سر حرف باز می‌شود اسمی از ویروس جدید که از بقایای سال ۲۰۱۹ است نباشد! ویروس کرونا حالا دیگر بخشی از زندگی روزمره

مردم شده و همه را تا حد وسواس و ادا بر رعایت بهداشت فردی کرده است. تعطیلی مدارس و دانشگاه‌ها بهانه خوبی شده تا بسیاری سراغ کتابخانه‌های شخصی بروند و کتاب‌های خوانده نشده را دست بگیرند و از فرصت خانه‌نشینی اجباری که کرونا برای همه ایجاد کرده استفاده کنند تا کتاب‌ها را توری کنند. این روزها بازار پیشنهادهای مختلف هم داغ است و بسیاری سراغ کتاب‌هایی می‌روند که در آنها ویروس یا بیماری وحشتناکی بشر را درگیر می‌کند که ما در شماره‌های قبل یک رمان ایرانی را با این مضمون به

شما معرفی کردیم.

حالا در این شماره می‌خواهیم مروری بر کارنامه و زندگی برخی نویسندگان غیرایرانی داشته باشیم که بر اثر بیماری و نه به مرگ طبیعی یا تصادف و خودکشی، با مرگ دست و پنجه نرم کرده و در پایان تسلیم فرشته مرگ شده‌اند. نویسندگانی که بر اثر بیماری‌های خونی یا ریوی فوت شده‌اند که البته هر قدر به انتهای قرن بیستم و آغاز قرن بیست و یکم نزدیک‌تر شده ایم میزان مرگ و میر بر اثر بیماری در میان نویسندگان، که بخشی از جامعه را تشکیل می‌دهند، کاهش داشته که شاید بتوان نتیجه گرفت مرگ و میر بر اثر بیماری با سرانه بهداشت عمومی نسبت عکس دارد و هر قدر بهداشت در سال‌های پایانی قرن گذشته افزایش داشته مرگ و میر بر اثر بیماری نیز به نسبت با کاهش روبه‌رو شده، هر چند هیچ‌گاه صفر نشده است.

مارسل پروست

وقتی قرار است اسم او را ببریم حتما آنهایی که با ادبیات فرانسه آشنا هستند یاد اثر بزرگ او با عنوان «در جستجوی زمان از دست رفته» می‌افتند. اثری هفت جلدی که در چند هزار صفحه نوشته شده و رکورد بلندترین رمان تاریخ را به خود اختصاص داده است.

این رمان چندان به تشریح کلاسیک یک «داستان» نمی‌پردازد، بلکه از ورای داستان اصلی به تحلیل ادبی، هنری، فلسفی و اجتماعی جامعه فرانسه در اواخر قرن نوزدهم و اوایل قرن بیستم میلادی پرداخته است. این کتاب، بیشتر از آن که حالت‌های بیرونی را توصیف کند، ژرفای درونی را می‌کاود. علت شهرت

این رمان را ژرفا و گستره اندیشه نویسنده و ظرافت و حساسیت هنرش دانسته‌اند. پروست از کودکی بیمار بود و سلامتی شکننده‌ای داشت. او در سال ۱۸۸۰ برای نخستین بار دچار حمله بیماری آسم شد. سرانجام در میانه اکتبر سال ۱۹۲۲ به برونشیت دچار شد و ۱۸ نوامبر جان سپرد. ذات‌الریه و آبسه ریوی از جمله عوامل و دلایل مرگ او در ۵۱ سالگی نام برده می‌شود.

جورج اورول

«مرزعه حیوانات» از آن رمان‌هایی است که هرکسی احتمالاً اگر یک مرتبه آن را نخوانده باشد حتماً پیش از چندمرتبه وصف آن را شنیده است. رمانی که در فضایی تمثیلی جامعه‌ای طبقاتی را ترسیم می‌کند و از مشهورترین آثار

نویسنده‌اش محسوب می‌شود. هر چند طرحی که نویسنده در این رمان ریخته در رمان «۱۹۸۴» او به ثمر می‌نشیند و تکمیل می‌شود و این دورمان از جمله شاهکارهای این نویسنده انگلیسی محسوب می‌شود. جورج اورول که سال‌ها پیش از مشهور شدن با جیب خالی روزگار می‌گذرانده که محصول آن «آس و پاس در لندن و پاریس» است از نویسندگان مطرح و پرفروش قرن بیستم محسوب می‌شود. اورول هفت ماه پس از چاپ کتاب ۱۹۸۴ در ۲۰ ژانویه ۱۹۵۰ در اثر بیماری سل درگذشت.

سیمون دوبووار

برای بسیاری خواندن «جنس دوم» نوعی ژست روشنفکری محسوب می‌شود. کتابی از نویسنده روشنفکر فرانسوی که در میانه قرن بیستم می‌زیسته و بسیاری او را نامدارترین زن روشنفکر قرن بیستم نامیده‌اند. بسیاری

او را با اندیشه‌ها و آرای متفاوتش به عنوان یکی از پیشگامان حرکات اجتماعی زنان در قرن بیستم می‌شناسند و به همین خاطر دوبووار چهره مطرحی در این زمینه محسوب می‌شود. این نویسنده که با سارتر زندگی می‌کرد از جمله نویسندگان مطرح باور به اصالت وجود در قرن بیستم محسوب می‌شد. سیمون دوبووار در ۱۴ آوریل ۱۹۸۶ در ۷۸ سالگی به دلیل ذات‌الریه از دنیا رفت. وی در کنار ژان پل سارتر در گورستان مونپارناس به خاک سپرده شده است.

آن برونته

اویکی از سه خواهر برونته است. از معروف‌ترین کتاب‌های وی «مستأجر عمارت وایلدفل» نام دارد که در کنار آثار دیگر خواهرانش قرار می‌گیرد. او در ۱۷ ژانویه ۱۸۲۰ در تورنتن، یورکشایر غربی شمال انگلستان به دنیا آمد. پدر او کشیشی ایرلندی بود و مادرش یک سال پس از تولد او از دنیا رفت. او به همراه خواهرانش، شارلوت و امیلی دوران کودکی بسیار سختی را گذراندند. او در ۲۸ می ۱۸۴۹ بر اثر ابتلا به بیماری سل درگذشت.